Проців Олег Романович

Деокупація Прикарпаття від корупціонерів – пояснення

На сайті “Відкритий ліс” 20.05.2022 року опублікована стаття Деокупація Прикарпаття від корупціонерів - продовження. Михайло Юрійович Попков поставив два запитання:

1. Відсутність плати за користування мисливськими угіддями - це проблема місцевого чи центрального рівня державного управління. Для ілюстрації потрібно представити таблицю про отримання коштів по областях України хоча б за 5 років.
2. Чи проблема стосується лише сплати сервітуту за користування мисливськими угіддями, чи й використання державного лісового фонду в рекреаційних, наукових цілях тощо.

У першій лінії виконання законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями покладається на директорів державних лісогосподарських підприємств. Законодавчою основою для такого твердження служить стаття 24 «Плата за користування мисливськими угіддями» ЗУ «Про мисливське господарство та полювання»

Користування мисливськими угіддями є платним.

Розмір та порядок внесення плати за користування мисливськими угіддями визначаються у договорі між користувачем мисливських угідь та власником або постійним

користувачем земельних ділянок, на яких знаходяться ці угіддя.

Розмір плати за користування мисливськими угіддями встановлюється залежно від їх місцезнаходження, природної якості та інших факторів.

Тобто, взаємовідносини проходять між постійним користувачем земельної ділянки – держлісгоспом, та користувачем мисливських угідь - мисливським господарством.

Директор державного лісового господарства має можливість поторгуватись за ціну наданої земельної ділянки, так як відповідно до статті 22 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» він дає погодження на користування держлісфондом як користувач земельної ділянки. Наголошую, що законодавець не встановив чіткий алгоритм визначення вартості плати за користування мисливськими угіддями. Чітку формулу неможливо виписати в залежності від місцезнаходження, природної якості та інших факторів. Але начальник управління О. В. Ярошик заблокував виконання закону щодо платності користування мисливських угідь на Прикарпатті, вимагаючи від Прем’єр – Міністра України Д. Шмигаля «Порядку розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями».

Стаття 22. Порядок надання у користування мисливських угідь

Мисливські угіддя для ведення мисливського господарства надаються у **користування** Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та

мисливського господарства, **погодженим** з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, а також власниками або **користувачами земельних ділянок**.

Отож можна спрогнозувати: якщо б це було у цивілізованій країні Європейського Союзу, питання розміру плати за користування мисливськими угіддями було б вирішене раз на 15 років, тобто, мінімально можливий термін користування директором держлісгоспу, а в подальшому інженер - мисливствознавець разом з бухгалтером контролювали б виконання договору. Але ж Україна найбідніша і найбільш корумпована країна Європи. Пройти сито погоджень для прийняття рішення на отримання природного ресурсу – (мисливські угіддя) мають вибрані особи. Тепер ці вибрані особи отримали на Прикарпатті привілей не платити до бюджету державного лісогосподарського підприємства кошти за користування мисливськими угіддями.

Відповідно до чинного законодавства плата за користування мисливськими угіддями зараховується до бюджету держлісгоспів. За ці кошти можна підвищувати заробітну плату працівників, використовувати для розвитку лісової та мисливської галузі. Більше того, кожен директор підприємства повинен дбати за покращення фінансових показників. Але заслужені працівники лісового господарства – директори підприємств, начальники управлінь та керівники Держлісагентства, чхати хотіли на ці проблеми. Тож висвітлена проблема використання тваринного світу показує неефективність роботи не лише державного сектора економіки, але й державного контролю та адміністрування роботи держпідприємств.

Якщо законодавство імперативно визначає, що користування мисливськими угіддями є **платним,** то т.в.о. начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О. В. Ярошик його не виконує і зробив **безоплатним**, посилаючись на недоопрацювання Прем’єр-міністра України в тому, що він не забезпечив виконання вимог законодавства та на його думку, не затвердив «Порядок розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями». Хочу зауважити, що начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О. В. Ярошик відповідно до ПОЛОЖЕННЯ про обласні управління лісового та мисливського господарства Державного агентства лісових ресурсів України повинен здійснювати державний контроль за дотриманням законодавства в галузі мисливського господарства і полювання.

Не знає як забезпечити виконання вимог законодавства й голова Івано-Франківської обласної ради О.М. Сич на території комунальних лісів. Просить рішенням Івано-Франківсъкої обласної ради від 09.07.2021року № 167-7/2021 Президента України, Прем'єр-міністра України, Голову Верховної Ради України, народних депутатів України розробити порядок та методику плати за користування мисливськими угіддями.

Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації С. В. Онищук, всупереч вимогам статті 2 ЗУ «Про місцеві державні адміністрації», не забезпечує виконання законів України на території області.

Це стосується й голови Державного агентства лісових ресурсів України Ю. В. Болоховця, на якого відповідно до Положення про Державне агентство лісових ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від

08.10.2014 № 521, покладено основним завданням реалізацію державної політики у сфері лісового та мисливського господарства.

Державні лісогосподарські підприємства Івано-Франківської області ведуть мисливське господарство на площі 259 тис. га, тоді як площа лісового фонду цих підприємств становить 468, 3 тис. га. Тобто, 210 тис. га державного лісового фонду державними лісогосподарськими підприємствами надано на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь.

На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн за гектар. Тож через бездіяльність органів публічного управління в Івано-Франківській області державні підприємства області втрачають лише за один рік від 1554 до 1813 тис грн. Якщо врахувати, що вже п’ять років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму в 1,6 мільярдів гривень. Нам пояснюють, що через воєнні дії росії потрібно «затягнути пояси» і це, як правило, закінчується зменшенням суми заробітної плати, графіком роботи на неповний робочий день, іншими оптимізаціями. Лише виконання чинного законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями дало б змогу державним лісогосподарським підприємствам створити нових 10-15 високооплачуваних робочих місць. Якщо путін, як воєнний агресор, позбавляє життя українців, то внутрішній агресор нищить національну економіку, роблячи їх біднішими.

На жаль, такі посадові особи як: керівники лісгоспів, т.в.о. начальник Івано-Франківського обласного управління лісового

та мисливського господарства **О. В. Ярошик**, Голова Івано-Франківської обласної ради **О. М. Сич**, Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації **С. В. Онищук,** Голова Державного агентства лісових ресурсів України **Ю. В. Болоховець**, зробили все можливе, щоб законодавство в частині плати за користування мисливськими угіддями на Прикарпатті не запрацювало. Пропоную вищеперерахованим посадовцям виконати вимоги законодавства!

Що стосується інформації про площі державного лісового фонду, надані у користування для ведення мисливського господарства, та сплату коштів, то повідомлю наступне. З цього питання я декілька разів звертався до органу влади, основною місією якого є реалізація державної політики у галузі мисливського господарства, тобто, до ДАЛР. Будь-яка державна політика врегульовується законодавством та постановами КМУ, а на органи виконавчої гілки влади покладено функції практичної реалізації нормативно- правових актів. На жаль, зовсім інакше думають у Держліагентстві України. На мій інформаційний запит щодо плати за користування мисливськими угіддями в розрізі областей листом від 05.05.2018 року № 03-16/3779-15 ще у травні 2015 року начальник відділу мисливського господарства та полювання ДАЛР І. М. Шеремет посилаючись на Положення про державне агентство лісових ресурсів, повідомив, що не має права узагальнювати інформацію про плату за користування мисливськими угіддями. На наступний мій інформаційний запит Голова ДАЛР О. П. Ковальчук листом від 02.11.2015 року № 03-11/7744-15 вказує, що відповідно до положення про Державне агентство лісових ресурсів України, затвердженого постановою КМУ від 08.10.2014 № 521, не передбачено

отримувати та узагальнювати інформацію щодо плати за користування мисливськими угіддями.

Не мав можливості повідомити про площі мисливських угідь і про їхню оплату заступники Голови ДАЛР В. Бондар у листі від 01-28/3253-19 від 24.04.2019 року, посилаючись на статтю 6 Господарського кодексу України, який забороняє незаконне втручання органів державної влади у господарські відносини.

Хочу одразу зауважити, що попередниця В. Бондара - перший заступник Голови Х. В. Юшкевич, втручалась у господарські діяльність державних лісогосподарських підприємств та домагалась (Лист від 17.02.2016 р. № 03-16/840-16), щоб виконання вимог законодавства було забезпечене на державних лісогосподарських підприємствах. Про низьку виконавську дисципліну керівників територіальних органів, або небажання виконувати вимоги законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями свідчить лист ДАЛР від 17.02.2016 № 03-16/839-16.

Не бажає поділитись інформацією про плату за користування мисливськими угіддями й теперішній Голова Державного агентства лісових ресурсів України Ю. В. Болоховець. 26.08.2021 року мною направлено інформаційний запит. Листом від 31.08.2021 року № 28021/0/2-21 мене повідомлено, що розгляд мого інформаційного запиту потребує великого пошуку інформації, тому Держлісагентство продовжує строк розгляду на 20 робочих днів. Але й на цей раз Держлісагентство мене обдурило і не направило відповіді. Відповіді лише через два місяці почали надходити від деяких територіальних органів та державних лісогосподарських підприємств. Тож загальну картину щодо виконання вимог

законодавства в Україні зробити неможливо і до цього приклався державний орган, відповідальний за реалізацію державної політики у галузі мисливського господарства. В реальності дані про плату за користування мисливськими угіддями Держлісагентство України збирає регулярно. Свідченням цього є інженери-мисливствознавці, які регулярно подають звіти і будуть мати змогу посміятись над лицемірством наших генералів.